

Pravidelný pořad bohoslužeb

v Mělníku a okolí

Neděle:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 18.00 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Úterý:

- 18.00 - kostel kapucínů - (nám. Míru)

Středa:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Čtvrtek:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)

Pátek:

- 17.30 - kostel kapucínů - (nám. Míru) - adorace nejsvětější svátosti
- 18.00 - mše sv.

Sobota:

- 7.30 - kostel sv. Ludmily (Pražská ulice)
- 17.00 - kostel sv. Václava ve Vysoké (mše s nedělní platností)

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO ŠEMANOVICE

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB V ROCE 2018

- 05.07. - čtvrtek v 15.00 (slavnost sv. Cyrila a Metoděje)
- 05.08. - neděle v 15.00
- 23.09. - neděle v 15.00 (slavnost zjevení Panny Marie v La Salette)

Mělník Pšovka Záboří Vysoká Šemanovice Medonosy

Rekreace a odpočinek - tipy jak ne/odpočítat

Slovo rekreace pochází z latiny a znamená: re - creatio, neboli znovu - stvoření.

PRÁCE A ODPOČINEK

Život člověka má rytmus práce a odpočinku, rekreace. Má odpočítat a dovolit i druhým, aby si mohli oddechnout. Práce patří k životu člověka. Nemá ale člověka zničit.

PŘECENĚNÍ PRÁCE

V dnešní době dochází k přecenění aktivity a k přecenění toho, co slouží k nějakému účelu - co je „užitečné“. Tak se ve tváři člověka usadilo neustálé napětí. Ale ne vždy to, co je nejnáročnější, nejtěžší a „účelné“, je to nejlepší. Protikladem přecenění práce je volný čas! Mnohý člověk jej ale odmítá jako něco nesmyslného, jak něco, co si nelze dovolit.

PŘESTÁVKA A VOLNÝ ČAS

Smyslem přestávky je, že se člověk zotaví z práce kvůli dalšímu pracovnímu výkonu. Je to článek pracovního procesu. Smyslem volného času ale není, aby člověk mohl pracovat lépe, déle a bez poruchy. Smysl volného času je, aby člověk i ve své pracovní funkci, která ho omezuje na určitou oblast života, zůstal člověkem. To znamená, aby rozuměl sám sobě, aby se rozvíjel a realizoval jako bytost zaměřená na celek, ne jednostranně jako stroj. Bez volných chvil je člověk neúplný a jakoby rozkouskovaný na části.

ODPOČINEK a rekreace MŮŽE BÝT:

- * příležitostí k načerpání sil pro tělo i ducha
- * časem pro lidi blízké: děti, partnery, stárnoucí rodiče, opuštěné přátele
- * skvělou příležitostí, abychom zjistili, že i bez nás se svět ani nezhroutí, ani nezastaví
- * příležitostí k obdivování Božího díla
- * příležitostí k zamyšlení nad sebou samým
- * příležitostí k pohledu na sebe a na život pod jiným zorným úhlem
- * příležitostí k (pře)hodnocení zaběhaných životních cest
- * obdobím, kdy máme dostatek času pro Boha

ODPOČINEK NEMÁ BÝT:

- * dobou horečného pobíhání od města k městu, od památky k památce...
- * časem pro horečné sbírání dojmů, kterými později ohromíme své přátele
- * otrockou prací
- * jiným výrazem pro lenost a zahálku

KRITÉRIUM DOBRÉHO ODPOČINKU

Po dobrém odpočinku se člověk vrací do svého běžného prostředí a do své práce posílněn, s chutí a radostí. Ne s nechutí a unaven.

KDO SI NEUMÍ ODPOČINOUT MĚL BY PŘEMÝŠLET NAD TÍM:

- * jak vidí svůj význam, zda neočekává vše od sebe, od svých (omezených) sil a možností...
- * jak důvěřuje v Boha, který se o člověka stará...
- * jak umí spolupracovat s druhými lidmi a s Bohem...
- * zda mu není práce bohem, drogou, a smyslem všeho...

ČLOVĚK, BŮH A ODPOČINEK

Sám Ježíš se často odebíral na „opuštěné místo“, aby se zotavil. Neboj se proto vyjít si sním ani ty! Najdi si klidné místo. Můžeš se procházet, sednout si, nebo si i lehnout. Předstup v tichu před Boha, uvolni se a promlouvej v hloubi svého bytí: „Pohled, Bože, zde jsem.“ Takto k němu můžeš promlouvat kdykoliv a kdekoliv... Pak mlč a v pokoji mu naslouchej. Když cítíš, že jsi v nitru svého bytí připraven dále s Bohem komunikovat, pak se modli: „Můj dobrý Otče, jsem tvé dítě. Ty mě miluješ a jsi všemocný.“ Nech tyto věty znít ve svém srdci, než si uvědomíš, že v Bohu je tvoje pravá jistota, která je pramenem i tvého zotavení. Neboj se takto s Bohem komunikovat každý den, nebo raději i několikrát denně.

(Podle Tomislava Ivančiče)

Rímskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostmelnik.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Sv. LUDMILA FARNÍ ZPRAVODAJ PRÁZDNINY 2018

Dovolená není jen přestávka od práce

Workholismus není ctnost, ale nemoc

Nedávno se mi jeden známý chlubil, že ještě nemá vybranou předloňskou dovolenou. Asi jsem ho zklamal, protože jsem to nijak neobdivoval. Popravdě řečeno o něj mám spíš obavy. Co je za tím? Snaha oslnit svým výkonem? Potřeba dokazovat vlastní nepostradatelnost? Strach vystoupit ze zaběhané rutiny? Útek před prázdnotou? Workholismus není ctnost, ale nemoc.

Dovolená není jen přestávka od práce. Je to čas k obnovení našich sil fyzických i psychických – tedy čas odpočinku, občerstvení. Ale také čas uvědomit si a prožít šíři a bohatost života. Teprve zastavení, změna rytmu, vystoupení za zajetých kolejí k tomu vytváří prostor. Bez tlaku neodkladných záležitostí mi může dojít, co je důležité, co jsem přehlížel. A i když může někdy dovolená přinést konfliktní situace, je to důležitý čas pro vztahy s našimi blízkými.

Na chvíli „vypnout“ většinou nestačí

Většinu z nás je uhoněnost, vystresovanost, vyčerpanost nepřijemná a hledáme příležitost, jak z toho kolotoče na chvíli vypadnout. A umíme si užít čas, kdy ledacos nemusíme. Pokud ale zůstaneme jen u toho, z dovolené zdaleka nenačerpáme tolik, kolik jsme mohli. Bude nás totiž i během ní strašit představa, že až se vrátíme, všechno se rozběhne nanovo.

Zdánlivě okrajová, ale podle mě klíčová je otázka, jakou mám představu o Ježíši a jeho pohledu na můj život včetně mé práce, povinností, odpočinku. Představuji si Ježíše jako přísného šéfa, který nikdy není spokojen, sotva se zastavím, hned vymyslí nový úkol, ke všem starostem ukládá mnoho dalších povinností? Pak si nejspíš o dovolené budu chtít odpočinout i od něj, možná se před ním budu chtít tak trochu schovat. Tato představa je ale, podobně jako spousta dalších, falešná.

Ježíš nás zve, abychom si odpočinuli

Ježíš se představuje jako ten, kdo vidí naše lopocení, břemena, kterými jsme zavaleni, a chce nás občerstvit. Zve nás do své blízkosti, abychom si u něj odpočinuli, načerpali sílu a pokoj. Ať už si v přetíženosti z nejrůznějších důvodů libujeme, nebo pod ní padáme na ústa. Dovolená je příležitostí zastavit se s Ježíšem, nechat se jím uzdravit, jemu svěřit všechno, čím jsme obtíženi, co nás vyčerpává a stresuje. Můžeme spolu s ním pohlédnout z odstupů na svůj život, chce nám ukázat, co je opravdu důležité a co můžeme naopak odložit. Chce nám dát prožít, že na nic z toho nejsme sami.

Modlitba není povinnost, ze které se nevyvíkneme ani o dovolené. Je příležitostí setkat se s Ježíšem, který občerstvuje a snímá břemena. Taková modlitba může způsobit, že dovolenou využijeme skutečně plně. Nebude to jen přestávka před dalším kolem, ale čas, který nás posune k plnosti života.

Nanebevzetí Panny Marie

Dogma o nanebevzetí Panny Marie bylo vyhlášeno papežem Piem XII. dne 1. listopadu 1950.

Jaké historické doklady nebo fakta k tomu papeže opravňovaly, když apoštolové se v Novém zákoně o ničem takovém nezmiňují? A někteří z nich asi byli u ní při její smrti a tedy by tak významnou událost určitě někde popsali.

Maria je jedinečným způsobem spojena s Kristem.

První rovinou je oprávněnost papeže: Ta vyplývá z jeho pravomocí pozemské hlavy církve. Řečeno jinak, Papež Pius XII. neporušil vyhlášením tohoto článku víry žádný předpis ani úctyhodnou zvyklost - mohl to udělat a udělal to.

Druhou rovinou jsou doklady nebo fakta: V příslušné apoštolské konstituci Pius XII. píše, že Nanebevzetí Panny Marie je: „Svatými Otcí pojednáváno jako něco, co bylo mezi křesťany už známé a uznávané.“ V textu následují citace Jana Damašského a dalších.

Nejdůležitější rovinou je nepochybně rovina teologická. Je pravda, že nemáme přímou biblickou výpověď ani jiné věrohodné historické zprávy o místu, čase a způsobu Mariině smrti. To však ještě nutně neznamená, že k této otázce nemá učitelský úřad co říci.

Celou katolickou nauku o Panně Marii lze právem vnímat jako konkretizaci společenství člověka s Bohem v milosti. Díky Marii tak lze podstatné výpovědi křesťanské víry o člověku nahlížet na konkrétním člověku. Celé učení o Marii se odvíjí od jejího vztahu k Ježíši Kristu, Božímu Synu, Spasiteli. Ze vztahu mezi Bohorodičkou a jejím Synem lze usoudit nejen na význam Mariina života, ale i důležitost její smrti. (To, že zemřela, není součástí dogmatu, ale bývá to obvykle předkládáno jako součást lidské přirozenosti).

Jestliže věříme, že Maria je ve víře a v milosti jedinečným způsobem spojena s Kristovým vykupitelským dílem (biblicky solidně doloženo) a jestliže součástí tohoto díla je také překonání smrti, pak Maria je s Kristem spojena i v jeho zmrtnýchvstání. Tato nauka je teologicky konzistentní a neodporuje výpovědím Písma.

Na závěr rovina ekumenická: Pravoslavná církev je zdrženlivá především z důvodu (ne)uznání papežské autority. Církve vzešlé z reformace obvykle odmítají tento článek víry nejenom z důvodů absence přímého svědectví v Písmu (princip Sola Scriptura je dnes už prakticky neudržitelný) ale především z obavy o Boží jedinečnost.

Proměnění Páně

Markovo evangelium nám vypráví o Ježíšově Proměnění (srov. Mt 17,1-9). Ježíš vzal s sebou tři z apoštolů - Petra, Jana a Jakuba - a vyvedl je na vysokou horu, kde došlo k jedinečnému úkazu: Ježíšova tvář „zazářila jako slunce a jeho oděv zbledl jako světlo“ (v.2). Tímto způsobem nechal Pán ve své osobě zazářit božskou slávu, kterou bylo možno chápat vírou z jeho kázání a jeho zázračných gest. Při tomto proměnění na hoře se ukázal Mojžíš a Eliáš, „jak s ním rozmlouvají“ (v.3). „Svítivost“, kterou se tato mimořádná událost vyznačovala, naznačuje její účel, totiž osvětlit mysl a srdce učedníků, aby mohli jasně chápat, kým je jejich Učitel. Tento záblesk světla otevírající Ježíšovo tajemství osvětlil celou Jeho osobu a celý

Jeho životní úděl.

Ježíš je již pevně rozhodnut vydat se do Jeruzaléma, aby tam přijal rozsudek smrti ukřižováním, a připravuje svoje učedníky na pohoršení kříže, na tento skandál, který je pro jejich víru příliš silný, a zároveň předpovídá svoje zmrtnýchvstání, když se zjevuje jako Mesiáš, Syn Boží. Připravuje je na smutnou a bolestnou chvíli. Ježíš se projevoval jako jiný Mesiáš než jaké bylo očekávání a než si jej představovali: nikoli mocný a slavný král, nýbrž pokorný a bezbranný služebník; nikoli vladař oplývající majetkem, který byl znamením požehnání, nýbrž chudý člověk, který nemá kde složit hlavu; nikoli patriarcha s početným potomstvem, nýbrž neženatý, bez domu a bez útulku. Je to opravdu obrácené Boží zjevení, a nejotřesnějším znamením tohoto skandálního obrácení je kříž. Právě skrze kříž však Ježíš dojde slavného zmrtnýchvstání, které bude defintivní, nikoli jako proměnění, které trvalo jen okamžik.

Ježíš chtěl svým proměněním na hoře Tábor ukázat učedníkům svoji slávu nikoli proto, aby se mohli vyhnout kříži, nýbrž aby jim naznačil, kam kříž vede. Kdo umírá s Kristem, s Kristem vstane z mrtvých. Kříž je branou vzkříšení. Kdo spolu s Ním bojuje, bude spolu s Ním triumfovat. Toto je poselství naděje, které je obsaženo v Ježíšově kříži a vybízí nás ke statečnosti v našem životě. Křesťanský kříž není domácí výzdoba či okrasný přívěšek, nýbrž pobídka k lásce, s níž se Ježíš obětoval, aby zachránil lidstvo ze zla a hříchu. V této postní době rozjímáme zbožně o kříži, o ukřižovaném Ježíši. Kříž je symbol křesťanské víry, znak pro nás zabitého a vzkříšeného Ježíše. Počínáme si tak, aby nás kříž v jednotlivých etapách postní doby provázel, abychom stále více chápali tíži hříchu a hodnotu oběti, kterou Vykupitel zachránil nás všechny.

Svatá Panna dovedla rozjímat Ježíšovu slávu skrytou v jeho lidství. Ať nám pomáhá přebývat spolu s Ním v tiché modlitbě a nechávat se osvěcovat Jeho přítomností, abychom v těch nejtemnějších nocích nosili v srdci odlesk Jeho slávy.

Papež František

Milí Farníci,

dovolte, abych popřál Vám na začátku prázdnin požehnány čas odpočinku. Život ve farnostech však prázdniny mít nemůže. Sice ustanou některé aktivity, jiné zase ožijí. Myslím tím na opravy, které právě během léta proběhnou. Krom oprav v interiéru chrámu sv. Petra a Pavla, nás čeká letos zahájení opravy střechy toho to vzácného chrámu. Máme už rozpočet (3.600.000). Částečně se podařilo získat nějaké peníze, avšak není to přesně to, co bychom pro letošní rok potřebovali (letos potřebujeme půlku z celkového rozpočtu). Obracím se tak na všechny ty, kterým mělnický chrám není lhostejný. Podpořte, prosím, podle svých možností tento projekt.

Příspěv můžete na účet farnosti: 0460990359/0800. Do poznámek napište „střecha“. Na přání dárce, farnost vystaví potvrzení přijetí daru. Za každý dar, už teď vyslovuji veliký dík všem.

S úctou, p. Jacek Zyzak, MS

Prázdninová litanie

**Ochraň mne
před nesmyslnými dny nudy,
před dny bez modlitby a bez
myšlenek na tebe,
před tlacháním a špinavými řečmi,
před skleslostí, prostředností,
neovládáním se,
před lhostejností.
Prosím tě,
otevři mi oči pro všechno dobré
a krásné,
ať má ústa nacházejí slova radosti,
ať jsou mé ruce ochotny dávat
a pomáhat,
ať s bdělým duchem přijímám
pravdu,
pomoz mi, abych svým životem
zvěstoval tebe.**

Alfonso Pereira

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně početých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků.

Demonstrace „Odvahu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod. **Trasa:** Pražská brána – nám. Míru – nám. Karla VI. Nejbližší termín: **25. srpna, 29. září, 27. října.**

Kontakt: Marie Snopková, tel.: 732846273.

Kéž nemusí být tolika dětem odpírán život a tolik matek a rodin nést hluboké zranění.

